

Bütün ülkelerin devrimci ve Marksist-Leninist güçlerinin bilgisine

Bülten 02/08

„Gegen die Strömung“ - Almanya'da Devrimci Komünist Partisi'nin inşası için yayıncısına ait yayınlarından parça ve özetler: Nisan - Haziran 2008

Yılda dört kez İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Hollandaca, Rusça, İspanyolca ve TÜRKÇE olarak yayımlanır.

Mart bildirisinin konusu şuydu:

„Yabancı düşmanlı içeren bir arka plan mevcut değildi“???

Nazi terörüne karşı vurdumduymazlığına ve yılgınlığa karşı mücadele!

„2008'de Almanyadaki durum:Başka ülkelerden gelen insanlar, siyah tenli insanlar, yahudiler, Sinti ve Romalar, engelli insanlar, aynı cinsiyete ildi duyan insanlar, evsizler, antifaşistler, antifaşist sendikacılar, tüm bu insanlar gün be gün, naziler tarafından tehdit edilme, takip edilme, tartaklanma ve hatta katledilme tehlikesiyle karşı karşıya durmaktadırlar. Burada „gün be gün“ diyorsak bu öylesine söylenim bir kavram değildir. Resmi makamlar bile, Almanya'da günde en az üç nazi saldırısının meydana geldiğini kabul etmek zorunda kalmaktadırlar. Üstelik bu istatistiklere, günlük yaşamda nazilerin faşist sembollerle dolaşmaları, nazi-sloganları ve kışkırtmaları dahil değildir.

Ve nihayetinde bu yoğun nazi terörü etki göstermektedir. Hem de paradox gibi gözükken bir etki: Doğrudan tehdit altında olanların dışındaki kamuoyunun çoğu bu terörü algılamamakta, buna alışmakta ve almanyadaki durumun doğal bir parçası olarak görmektedirler. Bu tutum kendilerini ilerici olarak gören insanlar arasında dahi giderek yaygınlaşmaktadır. Ama şu bir gerçektir: Kim nazi terörüne kendini, alıştırsa, onun tahammül ederse, iş yerlerinde, okullarda, üniversitelerde ve sokaklarda bu terörere karşı bir şey yapmıyorsa, o şimdiden yılgınlık içine girmiştir ve demoralize olmuştur.“

2008 Almanyadaki durum: Güçlenen nazi terörü

Bu bölümde, aktüel nazi saldırıların ve kundaklamaların kısa bir bilançosu verilmektedir. Örneğin Ludwigshafen'de:

„ 3 Şubat'ta Ludwigshafen'deki bir evde çıkan yangından türkiyeli 9 kadın ve çok hayatını kaybetti. 60'a yakın insan da kısmen ağır yaralandı. Yangının

çıktığı koşullar, bunun bir nazi katliamı olduğu yönüne işaret etmekteydi. Alman devleti ise, tüm olanaklarını kullanarak, meydana gelen olayın ,yabancı düşmanlığını içeren bir arka planı' olmadığını inandırmak için kapsamlı bir kamufule etme kampanyası başlattı.“

Burjuva basın ve politikacıların alman şovenisti aldatmaca manevralar yoluyla, nazi terörü sistematik olarak hasır altı edilmekte ve küçümsemektedir

„Problem sadece Nazilerden ibaret değil. ... Nazilerin terörü ve saldırıları artık düzenli olarak basına yansıtılmamakta yada sadece kısa olarak değinilmektedir. ... Hasır altına atılmayan saldırılar ise, sadece gazetelerin en alt köşelerinde önemsiz haberler şeklinde yansıtılmaktadır. ...“

Bu davranışın nasıl çalıştığı, Ludwigshafen'deki kundaklamayı hasıraltı etme manevraları örneği iler ayrıntılı olarak gösterilmektedir.

Bildirinin sonucunda şunalar vurgulanmaktadır:

„Burda belirleyici olan nokta, Ludwigshafende gerçekleştirilen kundaklamanın yüzde yüz naziler tarafından yapıldığını ispatanıp, ispatlanmayacağı sorusu değildir kesinlikle. Belirleyici nokta, nazi karşıtlarını savunmaya itebilmek amacı ile, devasa uygulanan hasıraltı etme kampanyasından ibarettir. Caniyane nazi saldırısı, eğer bir caniyane nazi saldırısı olarak tanımlanabilmesi için onun en küçük detayına kadar ispatlanabilmelidir diye talep edilmektedir. Eğer şayet böylesi bir eylemde gerçekten bir nazi arka planı yoksa, bu bireysel örnek, alman emperyalizme ve onun politikacıları ve medyası tarafından, nazi terörü

genel olarak küçümsemek için zevkle kullanılmaktadır.”

Nazilere karşı mücadelen başka önemli görevlerin olduğu yönündeki gerekçe

„Devletsel faşistleşmenin kapsamı, nazi çetelerinin caddede uyguladıkları saldırı ve kışkırtmanın boyutundan daha da geniş ve etkindir. ... Uzun vade de bakıldığında, gerçekte genel görevimize konsetre olmamız, yani almanyadaki kapitalist sisteme karşı mücadele vererek onu imha ederek, dünya emperyalizminin imhası için üzerime düşen katkıyı yapmak görevine konsetre olmamız daha önemlidir. Nazilerin egemen sınıflar için yararlı fonksiyonlarından biri de, devrimci ilerci güçlerin olanaklarını bu şekilde bağlamaktan ibarettir.

Tüm bunlara rağmen, nazilere karşı mücadelenin çok önemli olmadığı şeklindeki tez büyük bir yanılgıyı içinde barındırmaktadır. Nazilere karşı mücadele belli bir yönde o denli önemlidir ki, bu hiçbir tomturaklı

safsatalarla ortadan kaldırılamaz: Zira kim, kinle ve öfkeyle ve enerjik ve soğukkanlı bir şekilde bu tür aşırı anti-demokratik davranışlara karşı mücadele etmiyorsa, bun gelişmelere karşı öfkesini dile getirmiyor, bunlara karşı karşı eylemler örgütlemiyorsa, sami bir şekilde düşünecek olursak, bu kişi hiç bir haklı mücadele için kazanılamaz.

... Nazi katillerine karşı mücadele, daha kapsamlı ve temel hedefler uğrunda mücadele ile bağdaştırılmak zorundadır. Ve pratikte bu hedefler, nazi çetelerine karşı mücadele eylemlerin dışında şu görevleri de kapsamak zorundadır: yaşadığımız ülenin tarihi ile bugünkü devletin aktuel politikaları arasındaki bağlantının ortaya konması; alman emperyalizminin ve dünya emperyalizminin caniliklerini teşhir etmek. ...“
Bildiri toplam olarak 4 A3 sayfasından oluşmaktadır ve ayrıca şu ekleri içermektedir:

* Şubat 2008’de nazi terörünün kısa bir listesi

* Anti-nazi eylemlerinin bir listesi (Ocak-Mart 2008)

* Ek: Roter Pressespiegel („Kızıl Basın Bülteni“ 4/2007 - Haziran-Ağustos 2007)

Nisan bildirisinin konusu şuydu:

**Baskı ve sömürü giderek keskinleşmektedir! -
Sendika yönetimine karşı hayel beslemeyelim!**

1 Mayıs 2008: Devlete ve sermayeye karşı mücadele!

„2008’de Almanya’daki durum: Alman emperyalizmi enternasyonal alanda, dünya emekçilerinin sömürsünü giderek keskinleştirirken, Federal ordunun enternasyonal alandaki operasyonları adım adım genişletilirken, almanya içinde devlet polis yaptırımları giderek artırılırken, sığınmacıların sınırdışı edilmeleri gündemde dururken, nazilerin saldırıları kesintisiz bir şekilde devam ederken, almanyadaki emekçilerin sosyal durumlarını hedef alan saldırılar katmerleştirilmiş bir şekilde adım adım katmerleştirilmektedir. Aşırı devedeye varan iş yoğunlaştırılmar, iş zamanının uzatılması ve real ücretlerin kesintileri aracılığı ile, iş yerlerindeki sömürü katmerleştirilmekte ve BMI, Siemens, Nokia vs. gibi firmalarında görüldüğü gibi binlerce işçi, sokağa atılmaktadır.

İlan: Georgi Dimitroff Kitapevi

Burda, bilimsel komünizm klasikleri ve anti-emperyalist, anti-faşist mücadele ilgili literatür bulunmaktadır.

Açılış saatleri: Cumartesi 10:00 - 13:00,
Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt

Ama şu da varki, bir dizi grevler, yürüyüşler aracılığı ile binlerce işçi ve diğer emekçiler sömürünün katmerleştirilmesine ve sosyal hakların kısıtlanmasına karşı mücadele yürüttüler. Bunun en son örneği, Lokomotifçilerin grevi veya gıda sektöründeki mücadelede görülmüştü. Fakat buna rağmen, nasıl oluyor da egemen sınıflar, planlarını hemen hemen pürüzsüz bir şekilde her seferinde uygulamayı başarabiliyorlar?”

Sermayeye karşı mücadele eden, devleti ve ayrıca sendika ağalarını karşısında buluyor

Kim keskinleştirilmiş sömürü koşullarına karşı mücadele veriyorsa o kaçınılmaz olarak birbiri ile bağlantılı üç problemle karşı karşıya kalmaktadır: Kapitalistler, burjuva devlet cihazı, DGB yönetimi ve onun cihazı. Bildiri, sendika yönetiminin rolünü teşhir etmeyi ana tema olarak işlemektedir.

„Gün be gün görülmektedir ki ve gelecekteki tüm mücadelelerde de şüphesiz şu görülecektir ki: Sendika cihazı, iyi bir şekilde maaş alan ve tamamen satın alınmış olan küçük bir sendika ağası kiliğinin (Lenin bunları „işçi aristokrasisi“ olarak adlandırıyordu) sıkı denetimi

altındadır. Bu kilik, işçi sınıfının küçük olmayan belli bir kesimi tarafından, işçi aristokrasisi tarafından destek görmektedir. DGB-Sendikalarının ve onun cihazının **üst yöneticileri, devlet ve sermaye ile sayısız bağlarla sıkıca bağlı bulunmakta ve hatta bununla kaynaşmış** durumdadır. Örneğin bu tabaka, bir dizi firmanın yönetim kademesinde bulunmakta, bir sürü resmi kurumların oturmaktadırlar ve kapitalizmin doğrudan yönetimine hizmet eden kurumlarda doğrudan ve açıktan açığa rol oynamaktadırlar.

Sendika yönetimini ve onun cihazını bu şekilde olumsuz bir şekilde değerlendirirken, sendikalar içinde çalışmamalı demiyoruz. Düşman içtende zayıflatılmak zorundadır. Sendika üyelerinin mümkün olan büyük çoğunluğunu mobilize etmek amacıyla, tüm aktif işçi arkadaşlarla birlikte, sendika yönetimine, onun bürokratik ve demokratik olmayan cihazına karşı mücadele etmek zorunlu ve gereklidir. Kim sendika yönetimine karşı hayaller besliyorsa, o gerçeği bu mücadeleler içinde görecektir. ...

Mesele nedir: İster sendi içinde ister sendika dışında olsun, kötüleşmelere karşı ve iyileştirmeler elde etme hedefiyle kararlı bir mücadeleler ancan ve ancak sendika ağalarının ve onların cihazından bağımsız olarak hareket edildiğinde başarılı olarak geliştirilebilir. Bu gerçek aynı şekilde daha kapsamlı hedefler uğrandaki mücadeleler için de geçerlidir.

Belirleyici olan işçilerin mücadele gücüne ve sermayeye ve onun devletine karşı gerçekten darbelevurmaya hazırolma kabiliyetine, sendika yönetiminin ve onun cihazının sindirme ve saptırma çabalarını boşa çıkarma bilincine bağlıdır. Bu mücadeleler içinde bir merkezi noktada, sendikaların mevcut yapısını, ona tam olarak bağlı bir duruma gelmeksizin, kendi çıkarları için kullanmak olacaktır."

Bildiri son olarak Marks ve Engels'e ait „Komünist Partisi Manifestosu“ (1848)'dan bir pasajla bitmektedir.

Mayıs bildirisi şu başlığı taşımaktadır.

Nazilere ve polis şiddetine karşı mücadele!

1 Mayıs 2008 de meydana gelen militan mücadelelerinin tecrübeleri üzerine

1 Mayıs 2008 meydana gelen yürüyüşler ve mücadeleler büsbütün değişik bir resim sergilemektedir: Polis 1 Mayısda Berlinda ilkin geri planda durarak, güya 'deeskalet' ederken, Wuppertal'de polis devrimci 1 Mayıs yürüyüşüne katılan antifaşist-devrimciler eylemcilere karşı acımasızca saldırmakta, sopalarla

„Komünistler, kendi görüşlerini ve amaçlarını gizlemeye tenezzül etmezler. Hedeflerine ancak mevcut toplumsal düzenin şiddete dayanarak yıkılmasıyla ulaşabileceğini açıkça ilan etmektedirler. Varsın egemen sınıflar komünist bir devrim korkusuyla titresesinler. Bunda Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri yoktur ama kazanacakları koca bir dünya vardır.

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!“

Bildiri 2 A3 sayfadan ibarettir ve ayrıca şu özel konuyu içermektedir:

Sendika cihazına karşı ham hayal beslemeyelim“

Bu bölümde şu noktalara dikkat çekilmektedir:

DGB yönetiminin içinde bulunduğu, karkersizliği, rüşvet yiyen konumlarını ve caniyene potansiyalini en azından kaba bir şekilde anlayabilmek için, almanyadaki sendika hareketinin tarihine bir göz atmak şarttır.

O dönemde gelişen işçi mücâlelerinin içinden büyüüp gelişen sendika hareketi ve sendika önderliği, tıpkı SPD gibi, birinci dünya savaşında alman emperyalizmine destek vererek ve 1918/1919'da gelişen işçi hareketlerini kanla bastırılmasında başrolu oynayarak, sınıf mücadeleciler geleneği ile tamamen koptuğunu gösterdi. 1918 ila 1933 yılları arasından sendika yönetimi, elinden gelebildiğince mücadeleciler işçileri adım adım sendikadan uzaklaştırdı. 1918/1918'de başlanan caniyane tutum, 1 ve 2 Mayıs 1933 de tamamlandı. Sendika bu tarihlerde nazi-faşistlerini ve onun tarafından hayata geçirilen kahverengi 1.mayıs kutlamalarını destekledi."

kafa-göz yarmakta, Nürnberg'de ise yoğun ve kapsamlı cadde kapatmalar yoluyla, 'herşeyi kontrol' altına almaya çalışmaktaki, nazilerin yolu açık tutulsun. Ama özellikle Hamburg'daki militan mücadeleler göstermektedir ki, şeyet DGB-yönetimi gibi hedef saptıranlar teşhir edilirse ve nazilere ve polis cihazına karşı kararlıca direniş gösterilirse, emperyalistler ve

onun baskı organları, her şeyi kontrol altına alamayacaklarını göstermektedir.”

Bildirinin devamından, değişik şeylerde meydana gelen yürüyüşlerden ve polisin bunlara karşı tutumu ortaya konmaktadır.

* **Berlin - „deaskasyon“ ?? - 162 tutuklama.**

* **„Wuppertal’da vahşi polis saldırısı.**

* **Nürnberg’de iş savaş hazırlığı.**

Bildiride şu konular vurgulanmaktadır:

„Bu eylemler ve karşı eylemler zorunluydular. Polis tarafından korunan ve desteklenen, mahkemeler ve alman devletnin diğer temsilcileri ve **DGB** ağaları tarafından çoğu kez müsamaha gören Naziler, 1 Mayısı kendi emelleri için kullanmaya çalışmaktaydılar. Naziler bu amaçla, ‘iş ve sosyal eşitlik’ (tabi ki sadece „almanlar için“) gibi giderek sahte anti-kapitalist ve güya sosyal sloganları kendi hedefleri için kullanmaktadırlar. Ustaca yürütülen propaganda ile, musik ve moda aracılığı ile, giderek daha çok genç kesimleri başarıyla kazanmaya çalışmaktadırlar.

DGB sorumluları insanları yumuşatmaya çalışmakta ve polisle birlikte, nazilere karşı etkin bir mücadele verilmesini engellemektedirler.”

Bildirinin devamında, nazileri koruyarak, onların eylemlerini başarıyla gerçekleştirilmesini sağlayan polis güçlerine karşı, Hamburg’da anti-nazi güçlerinin militan mücadeleleri olumlu olarak ön plana çıkartılmaktadır:

1 Mayıs 2008’de Hamburg’daki anti-nazi mücadele!

„... Hamburg’da nazilere karşı düzenlenen yürüyüş katılan 10 bin kişiden 3 bine yakın kararlı antifaşist, nazilere karşı militanca saldırarak, polise karşı militan bir direniş sergilediler. ..

Bu şekilde nazi yürüyüşü başlaması, saatlerce ertelenildi. ...

Şu acı bir gerçektir ki, nazilerin 1 mayıs’da düzenledikleri merkezi yürüyüşler ne yakki tam olarak engellenemedi. Ama bundan daha önemlisi, özellikle de Hamburg’daki militan direnişler göstermektedir

İlişki imkanları

E-Mail: info@gegendiestroemung.org

web: <http://www.gegendiestroemung.org>

(Dünyadaki gizli servislerin olanaklarını küçümsemeyelim!)

ki, DGB- yönetimi ve polis tüm hakimeyeti kontrol altında tutamadıkları, nazilere karşı militan mücadelelerin mümkün olduğunu gerçeğidir. Burda önemli olan nokta, kendimizi savunma pozisyonuna itirmemek için, DGB cihazına ve diğer yatıştırıcılara karşı durarak, yürüyüş kapsamında oturan ilerici insanlarla ortak bir hazırlık yapmak çok önemlidir. Gelecek senerdede, nazilerin yürüyüşlerini engellemek ve polis güçlerini rahatsız etmek için militan direniş ve diğer taktikler denenecektir mutlaka. Şu açıktır ki, sadece bu senedeke 1 mayıs değil, tüm **anti nazi militan direnişlerin tecrübeleri değerlendirerek, gelecek seneler için dersler çıkartmak** zorunlu bir görevdir.”

Bildiri 4 A3 sayfadan oluşmakta ve ayrıca konuları işlemektedir:

* 1 Mayıs 2008 de İstanbul’da militan direnişler * Wuppertal’daki polis terörüne karşı anti faşistlerin bir açıklaması: Polis basınının yalanlarına kanmayın! * Nazilerle Polis arasında işbirliği: Naziler bir banyö trenini kontrol altına aldılar. * Naziler alman emperyalizminin bir parçasıdır: Devletin merkezinde konumlanan Nazi güçleri * Ek: „Rote Pressespiegel 5/07 (Eylül - Ekim 2007)

* EK: 1932 Hambur-Altona: Nazilere ve Polise karşı militan bir mücadele - KPD’ye ait 1932 tarihli „Rote Fahne“ (Kızıl Bayrak) den üç orginal makale.

Rot Front sayı 21: Dialektik materializme karşı yönelen revizyonist saldırıları geri püskürtelim.

* Stalinin „Dialektik ve Tarihsel Materyalizim üzerine“ eserine karşı yönelen temel saldırılar hakkında * Mao Zedung’un diyalektik materyalizm üzerine komünist görüşlerini, ilkere dayanarak modern revizyonizme karşı savunalım (Bu sayı almanca olarak ilişki adresinden temin edilebilir.)